Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 558 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER**
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 11 februari 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van S.M. S A (verder: verzoekster):

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Beit Lahiya (Gaza). U maakte uw middelbaar af en volgde nadien 'sociale studies' aan de universiteit, maar stopte hiermee nadat u trouwde met S. A. (O.V. [...]) op 22 maart 2021. U kluste daarnaast nog bij als fotografe. In Gaza kregen jullie samen een eerste zoontje R.. Op 27 augustus 2023 vertrokken jullie samen via Egypte naar Turkije, waar jullie toekwamen op 29 augustus 2023.
Van daaruit reisden jullie verder naar Samos (Griekenland), waar jullie aankwamen op 25 oktober 2023. Op 24 november 2023 dienden jullie er een verzoek in om internationale bescherming, die jullie werd verleend op

10 januari 2024. De situatie in het opvangkamp, waar jullie bij aankomst verbleven, was slecht. Uw zoon had een beroerte maar een ambulance kwam pas drie uur nadat jullie die opgeroepen hadden. Zelf diende u die periode te bevallen in een Grieks ziekenhuis op Samos, maar de dokter bejegende u racistisch en gaf u weinig tijd voor de bevalling. Hij gaf u daarbij een tik op uw dijbeen. Na de geboorte kregen jullie amper materiële steun en uw pasgeboren dochter kreeg ook haar vaccinaties niet. Na het verkrijgen van jullie status bleven jullie nog vijf dagen in het kamp, waarna jullie verder reisden naar Thessaloniki voor jullie verblijfsvergunning (ADET) en paspoort. In Thessaloniki leerden jullie, met behulp van de neef van uw man, een man kennen die jullie onderdak bood. Hij gaf uw man ook een job in de landbouw, maar navenant werd duidelijk dat hij uw man hier niet adequaat voor uitbetaalde. Na ongeveer één maand in Thessaloniki verbleven te hebben verlieten jullie Griekenland, omwille van de slechte medische gezondheidszorg en het gebrek aan toekomst. Op 18 april 2024 arriveerden jullie in België. Op 22 april 2024 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een kopie van de Palestijnse paspoorten van u en uw zoon R., een kopie van uw UNRWA-registratiekaart, een kopie van uw huwelijkscontract, kopieën van de Griekse paspoorten en verblijfskaarten (geldig tot 9 januari 2027) van uzelf en uw kinderen R. en Z., een kopie van het Griekse geboortecertificaat van Z., een kopie van het overlijdenscertificaat van uw broer M., kopieën van medische documenten met betrekking tot de medische noden van uw in Gaza verblijvende moeder, foto's van jullie vernielde woning in Gaza, van een gewonde broer en van een gedode broer, en een kopie van de Belgische vaccinatiekaart van Z.. Tijdens het persoonlijke onderhoud liet u beelden zien van jullie levensomstandigheden in het opvangcentrum in Samos.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Halverwege uw persoonlijk onderhoud meldde u dat u zwanger bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 11 september 2025, p. 10). U verklaarde echter tevens uitdrukkelijk dat het goed ging met uw gezondheid en dat u in staat was om over uw asielmotieven te spreken en op de gestelde vragen te antwoorden (CGVS, p. 2). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud bleek dit ook duidelijk. Er werden achteraf geen opmerkingen bezorgd op de aan u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud noch op het verloop van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Info Request Hellenic Republic, 18 juli 2025], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 8-9).

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].
Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen,

doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland****, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf;* ***Country Report: Greece. Update 2023****, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf* ***Country Report : Greece. Update 2024*** *», gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf);* ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*** *gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ;* ***Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op*

*https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).*

*Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.*

Wat betreft de moeilijke omstandigheden in het opvangcentrum, die u illustreerde aan de hand van een aantal beelden (CGVS, p. 4, p. 7) – u merkte bijv. op dat u na de geboorte van uw kind niet materieel werd bijgestaan door het opvangcentrum, waarbij u onder meer verwees naar het ontbreken van pampers (CGVS, p. 15-17), en uw echtgenoot gaf aan dat de situatie in het kamp heel slecht en moeilijk was en dat jullie zoon, die ten tijde van jullie aankomst in België nauwelijks twee jaar oud was, geen onderwijs kreeg (CGVS A.[...], p. 9-10, p. 17) – moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Administratieve situatie

U, uw echtgenoot en uw twee kinderen verkregen in Griekenland een paspoort (geldig tot 13 maart 2029) en een ADET (geldig tot 9 januari 2027). U vermoedde dat u een fiscaal registratienummer (AFM) gekregen had, maar kreeg geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA (CGVS, p. 5, p. 11-12). Uw man legde hierover gelijkaardige verklaringen af (CGVS A.[...], p. 14).

1. ADET

*Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk*

voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

*Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

*Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").***

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

*Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.*
Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

*Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat*

dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland.
Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). U vermoedde dat u een dergelijk nummer had gekregen (CGVS, p. 11). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21). Aangezien u niet wist waartoe uw AFM diende (CGVS, p. 12), kan aangenomen worden dat u dergelijke update van uw AFM

niet heeft uitgevoerd. Uit niets blijkt echter dat, gelet op jullie capaciteiten om in Griekenland de nodige administratieve stappen te zetten om documenten te verkrijgen (cf. infra), het voor jullie onmogelijk zou zijn om jullie AFM up te daten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

*Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA), waarover jullie niet beschikt zouden hebben omdat jullie niet probeerden om er één te krijgen (CGVS, p. 12), kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie, die, zoals aangehaald, in staat waren om diverse administratieve stappen te zetten, er niet zouden kunnen in slagen om een actieve AMKA te verkrijgen. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.*

*Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.*

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter ***niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren.*** *Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.*

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. ***Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie****. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.*

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Individuele situatie in Griekenland

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg ***is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"*** *en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).*

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

In dit verband kan er allereerst op gewezen worden dat Griekenland nooit jullie eindbestemming was. Jullie verklaarden immers van in het begin al van plan geweest te zijn om naar België te reizen en van zodra jullie in Thessaloniki, waar jullie volgens uw schatting bijna een maand hebben verbleven – dit is de volledige periode dat jullie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland verbleven –, jullie paspoort en ADET hadden geregeld, vertrokken jullie naar België (CGVS, p. 7, p. 9-12; CGVS A.[...], p. 7, p. 10, p. 16, p. 18). Uit dergelijke verklaringen kan vanzelfsprekend geen oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Wat betreft de ***moeilijkheden die uw man kende op zoek naar werk in Griekenland*** *blijkt uit jullie verklaringen dat uw man, met de hulp van een neef, daadwerkelijk werk vond in Thessaloniki bij een persoon die tevens onderdak bood aan uw gezin. De volledige periode dat jullie in Thessaloniki waren verbleven jullie daar. Dit toont aan dat uw man toegang had tot werk en sociale netwerken buiten het opvangcentrum. Jullie verklaarden weliswaar dat deze persoon uw man heeft misleid of onvoldoende heeft uitbetaald, maar uit jullie verklaringen blijkt tevens dat de werkgever toch de helft van het loon van uw echtgenoot heeft betaald omdat hij geld inhield voor de huur van jullie verblijfplaats en dat hij ook nog babyvoeding en pampers gaf (CGVS, p. 10, p. 11, p. 13; CGVS-vragenlijst ingevuld op de DVZ door A.[...], vraag 3.5; CGVS A.[...], p. 12-15). Uit jullie verklaringen kan echter hoe dan ook niet blijken dat, zelfs al zou jullie onvrede over deze werkgever terecht zijn, u en/of uw echtgenoot na deze volgens jullie onaangename werkervaring andere ernstige stappen zouden hebben gezet om aan ander, duurzaam werk te geraken: jullie vertrokken na deze slechte ervaring onmiddellijk en zochten geen ander werk (CGVS A.[...], p. 12, p. 15). Op basis van een dergelijk uiterst kort verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en op basis van één slechte*

werkervaring kunnen er natuurlijk geen objectieve conclusies getrokken worden over (het ontbreken van) werkmogelijkheden voor jullie, zeker omdat uw man nooit ergens in Griekenland één van de legale kanalen naar werk benut blijkt te hebben. Hij heeft geen beroep gedaan op arbeidskantoren en interimbureaus, noch is hij te rade gegaan bij NGO's of andere organisaties (CGVS, p. 12-13; CGVS A.[...], p. 15). Evenmin is A.[...] zich gaan bevragen bij het DYPA (OAED) of zij hem bij dergelijke zoektocht konden helpen. Evenmin informeerden jullie zich naar jullie rechten als begunstigden van internationale bescherming (CGVS, p. 13-14; CGVS A.[...], p. 15). Ofschoon u verklaarde dat men voor werk het Grieks machtig moet zijn, ondernam noch u noch uw echtgenoot pogingen om Grieks te leren (CGVS, p. 6, p. 12-13; CGVS A.[...], p. 7, p. 15). Tot slot is hierboven reeds gebleken dat jullie niet de moeite gedaan hebben om jullie documenten te regelen om legaal op de Griekse arbeidsmarkt actief te worden. Gelet op het voorgaande kan niet zonder meer worden aangenomen dat, indien jullie bij terugkeer naar Griekenland wel de nodige ernstige stappen zouden zetten om toegang te krijgen tot de Griekse arbeidsmarkt, u en uw man bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van werkloosheid of bestaansonzekerheid zullen terechtkomen.

*Aansluitend bij het voorgaande wijst het CGVS er bovendien op dat jullie **zelfredzaam** genoeg zijn om jullie in de Griekse samenleving te vestigen en toegang te vinden tot de Griekse arbeidsmarkt, zeker omdat jullie ook over een ondersteunend netwerk beschikken. Uzelf maakte uw middelbaar af en volgde daarna voor twee jaar studies aan de universiteit en werkte nadien zelf als fotografe (verklaring DVZ, vragen 11 en 12; CGVS, p. 6). Uw man studeerde tot het tweede jaar van de secundaire school maar gaf aan dat hij door een accident moeilijkheden had met lezen en schrijven. Desondanks vond hij werk als bus- en/of taxichauffeur. Ondertussen heeft uw man ook werk in België, hij werkt 'de meeste dagen' en met zijn loon slaagt hij erin zijn familie in Gaza te ondersteunen (verklaring DVZ A.[...], vraag 12; CGVS A.[...], p. 3, p. 6-7). Zowel voor als na de toekenning van jullie vluchtelingenstatus in Griekenland slaagden jullie erin diverse reisbewegingen te financieren, hetgeen op jullie financiële mogelijkheden wijst. Jullie slaagden erin de nodige administratieve stappen te zetten om een visum voor Turkije te regelen en jullie reis naar Turkije te betalen (verklaring DVZ, vragen 25, 27, 32 en 33; CGVS, p. 6; verklaring DVZ A.[...], vragen 25, 27, 32 en 33; CGVS A.[...], p. 8-9). Jullie konden vervolgens jullie dure reis naar Griekenland financieren (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 7; CGVS A.[...], p. 9).*
Nadat jullie op Samos de vluchtelingenstatus hadden verworven, konden jullie jullie reis van Samos naar Thessaloniki betalen, van waaruit jullie naar België konden reizen, een reis die jullie 450 euro kostte (CGVS, p. 9-10; verklaring DVZ A.[...], vraag 32). Jullie slaagden er in Griekenland in om wegwijs te geraken binnen de administratie. Jullie konden de nodige administratieve stappen zetten om jullie paspoorten en verblijfskaarten te regelen en om de geboorte van jullie dochter Z. te registreren. Jullie slaagden er ook in om een Grieks telefoonnummer in orde te brengen (verklaring DVZ, vraag 15; CGVS, p. 4, p. 9, p. 11; CGVS A.[...], p. 11-13). Dit wijst erop dat jullie voldoende zelfredzaam waren om jullie weg binnen de Griekse administratie te vinden. Ofschoon uw echtgenoot beweerde dat sinds jullie vertrek uit Gaza niemand jullie (financieel) hielp (CGVS A.[...], p. 16), blijken jullie bovendien over een degelijk netwerk te beschikken dat jullie in het verleden reeds meermaals ondersteunde. In Griekenland konden jullie jullie licht opsteken bij een netwerk van andere Arabischtaligen (CGVS A.[...], p. 14).

Uw man heeft een broer die in Brussel woont en hier een vluchtelingstatus heeft en een broer in Zweden. Eén van deze broers betaalde jullie vliegtuigtickets naar België (CGVS A.[...], p. 5, p. 12). U kreeg tijdens uw verblijf in Turkije financiële hulp van een vriend van uw zus die in Duitsland woont (CGVS, p. 7). Uw man had een neef die jullie verwelkomde in Griekenland, die jullie reis van Samos naar Thessaloniki betaalde en die jullie voorstelde aan de man die uw man in Thessaloniki werk gaf (CGVS, p. 10; CGVS A.[...], p. 11). Gelet op het voorgaande blijkt bijgevolg uit niets dat jullie bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zouden kunnen leggen en niet opnieuw beroep zouden kunnen doen op jullie netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving (waar jullie, zoals aangehaald, nooit oprechte inspanningen hebben geleverd om er zich te integreren) het hoofd te bieden.

Uit de informatie die jullie hebben verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van jullie kant die deze analyse in verband met jullie zelfredzaamheid zou kunnen wijzigen. U verklaarde meermaals, behalve een probleem met uw voet waardoor u niet teveel kan wandelen, gezond te zijn (verklaring DVZ, vraag 29; bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p. 2, p. 14). Uw zoon, die in Griekenland 'een aanval' heeft gehad, en uw dochter hebben momenteel geen gezondheidsproblemen, behalve dat uw dochter snel gewicht verliest (CGVS, p. 14). Ook uw echtgenoot bevestigde gezond te zijn (verklaring DVZ A.[...], vraag 29). Hij heeft ten gevolge van een accident in Gaza hoogstens een concentratieprobleem bij het lezen en het schrijven, maar voor de rest is hij naar eigen zeggen 'oké' en 'normaal' en voelt hij zich psychologisch 'comfortabel', ofschoon hij wel stress krijgt van en piekert over hetgeen in Gaza gebeurt waardoor hij niet goed slaapt. In België krijgt hij dan ook geen medische of psychologische bijstand (CGVS A.[...], p. 2-3, p. 8) en kan hij, zoals aangehaald, actief zijn op de arbeidsmarkt.

*Bovendien blijkt uit niets dat jullie voor eventuele medische problemen in Griekenland niet geholpen zouden worden. U gaf weliswaar aan dat er in Griekenland een **gebrek aan medische zorg** was: uw zoon had een 'aanval', u klaagde over hoe u tijdens het bevallen in het ziekenhuis behandeld werd en dat uw dochter geen vaccinaties kreeg. Dat er onvoldoende medische zorg voor jullie was, heeft u echter niet aannemelijk gemaakt.*

Zo blijkt dat u op de dag van uw aankomst op Samos werd opgenomen in het ziekenhuis wegens zwangerschapsbloedingen (CGVS, p. 8). Voor uw voetprobleem zocht u geen medische hulp (CGVS, p. 14).

Wat betreft de aanval van uw zoon, blijkt, in tegenstelling tot de verklaringen van uw echtgenoot op de Dienst Vreemdelingenzaken – hij zei er dat men geweigerd had om een ziekenwagen op te bellen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ door A.[...], vraag 3.5) – uit uw verklaringen wel degelijk dat een medewerker van het kamp hierop onmiddellijk een ambulance heeft gecontacteerd. In afwachting daarvan werd u bijgestaan door een andere vrouw die in het kamp verbleef. Uiteindelijk werd uw zoon door de ambulance naar het ziekenhuis overgebracht, waar bleek dat alles in orde was (CGVS, p. 15). Deze verklaringen werden door uw echtgenoot op het Commissariaat-generaal bevestigd (CGVS A.[...], p. 16). Dit wijst erop dat jullie medische hulpvraag inzake de gezondheid van uw zoon wel degelijk ernstig werd genomen. Dat de ambulance volgens u pas na drie uur zou zijn aangekomen (CGVS, p. 14-15), doet daaraan geen afbreuk. De volgens u trage aankomst van de ambulance kan immers te wijten zijn aan verschillende redenen, zoals bijv. grote drukte, waardoor prioriteiten moesten gesteld worden. In dit verband blijkt overigens dat de situatie van uw zoon niet dermate ernstig was, aangezien hij al beter was toen de ambulance aankwam en er in het ziekenhuis vastgesteld werd dat hij oké was (CGVS, p. 15).

Verder stelden jullie dat uw dochter na haar geboorte de nodige medische zorg en vaccinaties, die u als injecties omschreef, zou hebben ontbeerd (CGVS p. 4, p. 7-8; CGVS A.[...], p. 4). Uw verklaringen hieromtrent blijven echter vaag, weinig concreet en onderling wisselend. Zo verklaarde u aanvankelijk dat andere moeders die in dezelfde periode in het opvangcentrum bevielen wel onmiddellijk injecties kregen voor hun kinderen, terwijl u hiervoor zelf niet zou zijn opgeroepen. Toen u hier nadien tweemaal expliciet naar werd gevraagd, kon u echter niet bevestigen dat u of uw baby daadwerkelijk en bewust benadeeld werd, en gaf u aan dit eigenlijk niet te weten (CGVS, p. 15-16). Bovendien verklaarde u zelf dat u na de geboorte van uw dochter geen enkel initiatief heeft genomen om contact op te nemen met een ziekenhuis, een arts of andere medische diensten om hierover duidelijkheid te verkrijgen of alsnog medische zorgen te vragen (CGVS, p. 16-17). Dit gebrek aan enig initiatief ondermijnt bijkomend uw stelling dat er (moedwillig) geen medische hulp zou zijn geboden. Van iemand die meent dat haar kind noodzakelijke medische zorgen wordt onthouden, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij minstens tracht contact op te nemen met bevoegde medische diensten of om verduidelijking verzoekt. Dat u in deze context aangaf dat u geen medische hulp vroeg omdat u deze toch niet zou krijgen, kan uw nalaten vanzelfsprekend niet verantwoorden (CGVS, p. 16), in de eerste plaats omdat u in het verleden, zoals hierboven reeds opgemerkt, juist wel steevast geholpen werd.

In aansluiting hierop verklaarde uw man dat hij in Griekenland last had van tandpijn. Aanvankelijk verklaarde hij hierover dat hij hiervoor medische hulp zocht, maar deze niet kreeg (bijkomende vragen M-status Griekenland A.[...]). Later, op het Commissariaat-generaal, verduidelijkte hij dat hij in eerste instantie enkel pijnstillers heeft gekregen (CGVS A.[...], p. 17), hetgeen de weigering om hem medische hulp te verlenen toch wel relativeert. A.[...] ging naar de kliniek van het opvangcentrum en kreeg een afspraak, maar liet vallen dat dit te lang duurde (CGVS A.[...], p. 16-17). Daarom gevraagd of uw man nadien nog zelf naar externe tandartsen zocht om zijn probleem te verhelpen, verklaarde hij van niet. Evenmin bezocht uw man een ziekenhuis in verband met zijn klachten, aangezien men enkel op afspraak behandeld zou worden (CGVS A.[...], p. 16-18). Dat hij niet onmiddellijk werd geholpen, houdt dus verband met het feit dat consultaties in Griekenland, zoals ook in andere EU-lidstaten, in de regel na afspraak verlopen, een werkwijze die eveneens geldt voor Griekse staatsburgers.

Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat hem medische zorg werd geweigerd of ontoegankelijk gemaakt, maar wel dat de beschikbare hulp niet verder werd opgevolgd of benut.

Op basis van jullie verklaringen maken jullie niet aannemelijk dat jullie in het verleden geen of onvoldoende toegang hadden tot medische zorg waardoor, mede gelet op de hierboven geciteerde informatie over de werking van de gezondheidszorg in Griekenland, evenmin aannemelijk is dat jullie bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot de Griekse gezondheidszorg. Bijgevolg, en gelet op het feit dat jullie zich niet beroepen op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jullie niet hebben aangetoond dat jullie, in geval van terugkeer naar Griekenland, zullen worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U verklaarde nog dat Griekenland onveilig is: jullie werden slecht behandeld door de Grieken en er zijn ook veel drugsgebruikers en dronken mensen op straat. Uw echtgenoot verwees ook naar racisme, al erkende hij dat niet iedereen racistisch was (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS A.[...], p. 10, p. 17).

In dit verband hebben jullie niet aannemelijk gemaakt dat jullie voor de door jullie aangehaalde (veiligheids)problemen in Griekenland – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming in de EU-lidstaat waar hij reeds bescherming geniet. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in dit land, hetgeen jullie niet gedaan hebben.

Betreffende het algemeen door uw echtgenoot aangehaalde racisme in Griekenland kan opgemerkt worden dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd kunnen worden met discriminatie, racisme of xenofobie. Dit leidt echter niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van u niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan u bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. U brengt geen andere elementen bij die hier anders over doen denken.

U verklaarde weliswaar dat, als men naar de politie gaat om klacht in te dienen, men niet aan jullie kant staat (CGVS, p. 16). Deze blote bewering overtuigt moeilijk. Ter illustratie gaf u weliswaar het voorbeeld dat u tijdens de bevalling racistisch bejegend werd door de betrokken dokter en dat hij u op uw dijbeen sloeg (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 7). Uw man verklaarde dat hij het gedrag van deze dokter meldde bij andere ziekenhuismedewerkers en dat zij nadien de politie opgeroepen hadden (CGVS A.[...], p. 16-17). De politie heeft deze dokter nadien meegenomen, aangezien dit klaarblijkelijk ook bij andere vrouwen gebeurd was. Uit deze verklaringen blijkt dan ook wel degelijk dat de klacht ernstig werd genomen en dat hierop passend werd gereageerd. Bijgevolg kan uit dit relaas niet worden afgeleid dat er geen bescherming of adequate reactie mogelijk was bij vermeend wangedrag van Grieken.

Daarnaast blijkt uit jullie verklaringen nergens dat jullie de beweerde uitbuiting van uw echtgenoot door zijn werkgever bij enige bevoegde instantie zouden hebben gemeld (CGVS, p. 13; CGVS A.[...], p. 12-13). Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat jullie niet alle redelijkerwijze van jullie te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat jullie aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor jullie de enige overgebleven uitweg was. Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

Betreffende jullie verklaringen over de onderwijsmogelijkheden van jullie kinderen in Griekenland (CGVSvragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10; CGVS A.[...], p. 17) kan herhaald worden dat uw oudste zoon ten tijde van jullie aankomst in België nog geen twee jaar oud was en dus niet schoolplichtig was. Nergens uit jullie verklaringen kan blijken dat jullie, behalve dan in het opvangcentrum, pogingen zouden hebben ondernomen om jullie anderhalf jaar oude zoon in Griekenland in het onderwijs in te schrijven. Op basis van de door jullie aangehaalde elementen kan dan ook niet worden vastgesteld dat uw kinderen bij een terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zouden hebben tot onderwijs, hoewel hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden impliceert dat jullie een gelijkwaardige toegang hebben tot onderwijs mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw nationaliteit, afkomst en familiesituatie wordt niet getwijfeld. De documenten over Gaza hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland,

aangezien u daar internationale bescherming geniet. Over de vaccinatie van uw dochter – u legde in dit verband een Belgisch vaccinatiebewijs neer – werd hierboven reeds gesproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."
1.2. De bestreden beslissing in hoofde van S.A. R A (verder: verzoeker):

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Beit Lahiya. U volgde school tot het tweede jaar van het secundair en werkte later als taxichauffeur. U huwde met S.M. (O.V. [...]) in 2021. In 2022 had u een accident waardoor u heden ten dage last heeft met lezen en schrijven. In mei 2022 werd jullie zoon R. geboren. Op 27 augustus 2023 vertrokken jullie samen via Egypte naar Turkije. Uw vader en minderjarige broer reisden met jullie mee. Van daaruit reisden jullie verder naar Samos (Griekenland) waar jullie aankwamen op 25 oktober 2023. Op 24 november 2023 dienden jullie er een verzoek in om internationale bescherming, die jullie werd verleend op 10 januari 2024. Op Samos zocht u even naar werk, maar zonder resultaat. De periode dat jullie in het kamp verbleven liet indruk op u na. Toen uw vrouw beviel van uw dochter, werd ze door de dokter in kwestie op haar bil geslagen. U gaf dit aan bij het ziekenhuis en de politie werd verwittigd. De dokter werd door hen meegenomen. Uw zoon had in het kamp last van een beroerte maar de ambulance die hiervoor werd opgeroepen arriveerde laattijdig. U wilde uw zoon inschrijven voor lessen in het kamp maar dit bleek niet te lukken en uw dochter kreeg na de geboorte haar vaccinaties niet. Kort na het verlaten van het kamp reisden jullie naar Thessaloniki. Uw neef S. verwelkomde u daar en introduceerde u bij een vriend van hem die jullie opvang gaf. Hij liet u werken op zijn velden maar bleek u hier nadien niet correct voor te betalen. Jullie bleven daar in totaal zo'n twee maanden, waarna jullie per vliegtuig doorreisden naar België, waar uw broer N. R A S. (O.V. […]) verblijft en er op 2 februari 2024 door het Commissariaat-generaal als vluchteling werd erkend. Op 18 april 2024 arriveerden jullie in België. Op 22 april 2024 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Na jullie aankomst in België vervoegden uw vader R. A M S. (O.V. […]) en uw minderjarige broer M. jullie hier. Uw vader verzocht op 18 juni 2024 om internationale bescherming. Inzake dit verzoek werd op 27 november 2025 door het Commissariaat-generaal een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Zijn beroep hiertegen is hangend. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een kopie van uw Palestijns paspoort, een kopie van uw Grieks paspoort en een kopie van uw verblijfsvergunning (ADET) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Info Request Hellenic Republic, 18/07/2025], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 11/9/2025, CGVS A., p. 8-9).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenote werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Info Request Hellenic Republic, 18 juli 2025], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 8-9).

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de

lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

*Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).*

*Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet

worden vastgesteld dat u ***onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan****.*
Wat betreft de moeilijke omstandigheden in het opvangcentrum, die u illustreerde aan de hand van een aantal beelden (CGVS, p. 4, p. 7) – u merkte bijv. op dat u na de geboorte van uw kind niet materieel werd bijgestaan door het opvangcentrum, waarbij u onder meer verwees naar het ontbreken van pampers (CGVS, p. 15-17), en uw echtgenoot gaf aan dat de situatie in het kamp heel slecht en moeilijk was en dat jullie zoon, die ten tijde van jullie aankomst in België nauwelijks twee jaar oud was, geen onderwijs kreeg (CGVS A.[...], p. 9-10, p. 17) – moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Administratieve situatie

U, uw echtgenoot en uw twee kinderen verkregen in Griekenland een paspoort (geldig tot 13 maart 2029) en een ADET (geldig tot 9 januari 2027). U vermoedde dat u een fiscaal registratienummer (AFM) gekregen had, maar kreeg geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA (CGVS, p. 5, p. 11-12). Uw man legde hierover gelijkaardige verklaringen af (CGVS A.[...], p. 14).
1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een ***Griekse verblijfsvergunning (ADET)****, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt*

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat ***het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen*** *in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. ***In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").***

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal

alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

*Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.*

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

*Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”*

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo’s als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256).
De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9

februari 2024, beschikbaar op : https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). U vermoedde dat u een dergelijk nummer had gekregen (CGVS, p. 11). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21). Aangezien u niet wist waartoe uw AFM diende (CGVS, p. 12), kan aangenomen worden dat u dergelijke update van uw AFM niet heeft uitgevoerd. Uit niets blijkt echter dat, gelet op jullie capaciteiten om in Griekenland de nodige administratieve stappen te zetten om documenten te verkrijgen (cf. infra), het voor jullie onmogelijk zou zijn om jullie AFM up te daten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

*Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA), waarover jullie niet beschikt zouden hebben omdat jullie niet probeerden om er één te krijgen (CGVS, p. 12), kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie, die, zoals aangehaald, in staat waren om diverse administratieve stappen te zetten, er niet zouden kunnen in slagen om een actieve AMKA te verkrijgen. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen.*
Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

*Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in*

Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter ***niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren.*** *Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.*

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. ***Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle***

***statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie**. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.*

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Individuele situatie in Griekenland

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's.
*Bijgevolg **is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"** en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).*

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

In dit verband kan er allereerst op gewezen worden dat Griekenland nooit jullie eindbestemming was. Jullie verklaarden immers van in het begin al van plan geweest te zijn om naar België te reizen en van zodra jullie in Thessaloniki, waar jullie volgens uw schatting bijna een maand hebben verbleven – dit is de volledige periode dat jullie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland verbleven –, jullie paspoort en ADET hadden geregeld, vertrokken jullie naar België (CGVS, p. 7, p. 9-12; CGVS A.[...], p. 7, p. 10, p. 16, p. 18). Uit dergelijke verklaringen kan vanzelfsprekend geen oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

*Wat betreft de **moeilijkheden die uw man kende op zoek naar werk in Griekenland** blijkt uit jullie verklaringen dat uw man, met de hulp van een neef, daadwerkelijk werk vond in Thessaloniki bij een persoon die tevens onderdak bood aan uw gezin. De volledige periode dat jullie in Thessaloniki waren verbleven jullie daar. Dit toont aan dat uw man toegang had tot werk en sociale netwerken buiten het opvangcentrum. Jullie verklaarden weliswaar dat deze persoon uw man heeft misleid of onvoldoende heeft uitbetaald, maar uit jullie verklaringen blijkt tevens dat de werkgever toch de helft van het loon van uw echtgenoot heeft betaald omdat hij geld inhield voor de huur van jullie verblijfplaats en dat hij ook nog babyvoeding en pampers gaf (CGVS, p. 10, p. 11, p. 13; CGVS-vragenlijst ingevuld op de DVZ door A.[...], vraag 3.5; CGVS A.[...], p. 12-15). Uit jullie verklaringen kan echter hoe dan ook niet blijken dat, zelfs al zou jullie onvrede over deze werkgever terecht zijn, u en/of uw echtgenoot na deze volgens jullie onaangename werkervaring andere ernstige stappen zouden hebben gezet om aan ander, duurzaam werk te geraken: jullie vertrokken na deze slechte ervaring onmiddellijk en zochten geen ander werk (CGVS A.[...], p. 12, p. 15). Op basis van een dergelijk uiterst kort verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en op basis van één slechte werkervaring kunnen er natuurlijk geen objectieve conclusies getrokken worden over (het ontbreken van) werkmogelijkheden voor jullie, zeker omdat uw man nooit ergens in Griekenland één van de legale kanalen naar werk benut blijkt te hebben. Hij heeft geen beroep gedaan op arbeidskantoren en interimbureaus, noch is hij te rade gegaan bij NGO's of andere organisaties (CGVS, p. 12-13; CGVS A.[...], p. 15). Evenmin is A.[...] zich gaan bevragen bij het DYPA (OAED) of zij hem bij dergelijke zoektocht konden helpen. Evenmin informeerden jullie zich naar jullie rechten als begunstigden van internationale bescherming (CGVS, p. 13-14; CGVS A.[...], p. 15). Ofschoon u verklaarde dat men voor werk het Grieks machtig moet zijn, ondernam noch u noch uw echtgenoot pogingen om Grieks te leren (CGVS, p. 6, p. 12-13; CGVS A.[...], p. 7, p. 15). Tot slot is hierboven reeds gebleken dat jullie niet de moeite gedaan hebben om jullie documenten te regelen om legaal op de Griekse arbeidsmarkt actief te worden. Gelet op het voorgaande kan niet zonder meer worden aangenomen dat, indien jullie bij terugkeer naar Griekenland wel de nodige ernstige stappen zouden zetten om toegang te krijgen tot de Griekse arbeidsmarkt, u en uw man bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van werkloosheid of bestaansonzekerheid zullen terechtkomen.*

*Aansluitend bij het voorgaande wijst het CGVS er bovendien op dat jullie **zelfredzaam** genoeg zijn om jullie in de Griekse samenleving te vestigen en toegang te vinden tot de Griekse arbeidsmarkt, zeker omdat jullie ook over een ondersteunend netwerk beschikken. Uzelf maakte uw middelbaar af en volgde daarna voor twee jaar studies aan de universiteit en werkte nadien zelf als fotograf (verklaring DVZ, vragen 11 en 12; CGVS, p. 6). Uw man studeerde tot het tweede jaar van de secundaire school maar gaf aan dat hij door een accident moeilijkheden had met lezen en schrijven. Desondanks vond hij werk als bus- en/of taxichauffeur. Ondertussen heeft uw man ook werk in België, hij werkt 'de meeste dagen' en met zijn loon slaagt hij erin zijn familie in Gaza te ondersteunen (verklaring DVZ A.[...], vraag 12; CGVS A.[...], p. 3, p. 6-7). Zowel voor als na de toekenning van jullie vluchtelingenstatus in Griekenland slaagden jullie erin diverse reisbewegingen te financieren, hetgeen op jullie financiële mogelijkheden wijst. Jullie slaagden erin de nodige administratieve stappen te zetten om een visum voor Turkije te regelen en jullie reis naar Turkije te betalen (verklaring DVZ, vragen 25, 27, 32 en 33; CGVS, p. 6; verklaring DVZ A.[...], vragen 25, 27, 32 en 33; CGVS A.[...], p. 8-9). Jullie konden vervolgens jullie dure reis naar Griekenland financieren (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 7; CGVS A.[...], p. 9). Nadat jullie op Samos de vluchtelingenstatus hadden verworven, konden jullie jullie reis van Samos naar Thessaloniki betalen, van waaruit jullie naar België konden reizen, een reis die jullie 450 euro kostte (CGVS, p. 9-10; verklaring DVZ A.[...], vraag 32). Jullie slaagden er in Griekenland in om wegwijs te geraken binnen de administratie. Jullie konden de nodige administratieve stappen zetten om jullie paspoorten en verblijfskaarten te regelen en om de geboorte van jullie dochter Z. te registreren. Jullie slaagden er ook in om een Grieks telefoonnummer in orde te brengen (verklaring DVZ, vraag 15; CGVS, p. 4, p. 9, p. 11; CGVS A.[...], p. 11-13). Dit wijst erop dat jullie voldoende zelfredzaam waren om jullie weg binnen de Griekse administratie te vinden. Ofschoon uw echtgenoot beweerde dat sinds jullie vertrek uit Gaza*

niemand jullie (financieel) hielp (CGVS A.[...], p. 16), blijken jullie bovendien over een degelijk netwerk te beschikken dat jullie in het verleden reeds meermaals ondersteunde. In Griekenland konden jullie jullie licht opsteken bij een netwerk van andere Arabischtaligen (CGVS A.[...], p. 14). Uw man heeft een broer die in Brussel woont en hier een vluchtelingstatus heeft en een broer in Zweden. Eén van deze broers betaalde jullie vliegtuigtickets naar België (CGVS A.[...], p. 5, p. 12). U kreeg tijdens uw verblijf in Turkije financiële hulp van een vriend van uw zus die in Duitsland woont (CGVS, p. 7). Uw man had een neef die jullie verwelkomde in Griekenland, die jullie reis van Samos naar Thessaloniki betaalde en die jullie voorstelde aan de man die uw man in Thessaloniki werk gaf (CGVS, p. 10; CGVS A.[...], p. 11). Gelet op het voorgaande blijkt bijgevolg uit niets dat jullie bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zouden kunnen leggen en niet opnieuw beroep zouden kunnen doen op jullie netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving (waar jullie, zoals aangehaald, nooit oprechte inspanningen hebben geleverd om er zich te integreren) het hoofd te bieden.

Uit de informatie die jullie hebben verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van jullie kant die deze analyse in verband met jullie zelfredzaamheid zou kunnen wijzigen. U verklaarde meermaals, behalve een probleem met uw voet waardoor u niet teveel kan wandelen, gezond te zijn (verklaring DVZ, vraag 29; bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p. 2, p. 14). Uw zoon, die in Griekenland 'een aanval' heeft gehad, en uw dochter hebben momenteel geen gezondheidsproblemen, behalve dat uw dochter snel gewicht verliest (CGVS, p. 14). Ook uw echtgenoot bevestigde gezond te zijn (verklaring DVZ A.[...], vraag 29). Hij heeft ten gevolge van een accident in Gaza hoogstens een concentratieprobleem bij het lezen en het schrijven, maar voor de rest is hij naar eigen zeggen 'oké' en 'normaal' en voelt hij zich psychologisch 'comfortabel', ofschoon hij wel stress krijgt van en piekert over hetgeen in Gaza gebeurt waardoor hij niet goed slaapt. In België krijgt hij dan ook geen medische of psychologische bijstand (CGVS A.[...], p. 2-3, p. 8) en kan hij, zoals aangehaald, actief zijn op de arbeidsmarkt.

Bovendien blijkt uit niets dat jullie voor eventuele medische problemen in Griekenland niet geholpen zouden worden. U gaf weliswaar aan dat er in Griekenland een ***gebrek aan medische zorg*** *was: uw zoon had een 'aanval', u klaagde over hoe u tijdens het bevallen in het ziekenhuis behandeld werd en dat uw dochter geen vaccinaties kreeg. Dat er onvoldoende medische zorg voor jullie was, heeft u echter niet aannemelijk gemaakt.*

Zo blijkt dat u op de dag van uw aankomst op Samos werd opgenomen in het ziekenhuis wegens zwangerschapsbloedingen (CGVS, p. 8). Voor uw voetprobleem zocht u geen medische hulp (CGVS, p. 14).

Wat betreft de aanval van uw zoon, blijkt, in tegenstelling tot de verklaringen van uw echtgenoot op de Dienst Vreemdelingenzaken – hij zei er dat men geweigerd had om een ziekenwagen op te bellen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ door A.[...], vraag 3.5) – uit uw verklaringen wel degelijk dat een medewerker van het kamp hierop onmiddellijk een ambulance heeft gecontacteerd. In afwachting daarvan werd u bijgestaan door een andere vrouw die in het kamp verbleef. Uiteindelijk werd uw zoon door de ambulance naar het ziekenhuis overgebracht, waar bleek dat alles in orde was (CGVS, p. 15). Deze verklaringen werden door uw echtgenoot op het Commissariaat-generaal bevestigd (CGVS A.[...], p. 16). Dit wijst erop dat jullie medische hulpvraag inzake de gezondheid van uw zoon wel degelijk ernstig werd genomen. Dat de ambulance volgens u pas na drie uur zou zijn aangekomen (CGVS, p. 14-15), doet daaraan geen afbreuk. De volgens u trage aankomst van de ambulance kan immers te wijten zijn aan verschillende redenen, zoals bijv. grote drukte, waardoor prioriteiten moesten gesteld worden. In dit verband blijkt overigens dat de situatie van uw zoon niet dermate ernstig was, aangezien hij al beter was toen de ambulance aankwam en er in het ziekenhuis vastgesteld werd dat hij oké was (CGVS, p. 15).

Verder stelden jullie dat uw dochter na haar geboorte de nodige medische zorg en vaccinaties, die u als injecties omschreef, zou hebben ontbeerd (CGVS p. 4, p. 7-8; CGVS A.[...], p. 4). Uw verklaringen hieromtrent blijven echter vaag, weinig concreet en onderling wisselend. Zo verklaarde u aanvankelijk dat andere moeders die in dezelfde periode in het opvangcentrum bevielen wel onmiddellijk injecties kregen voor hun kinderen, terwijl u hiervoor zelf niet zou zijn opgeroepen. Toen u hier nadien tweemaal expliciet naar werd gevraagd, kon u echter niet bevestigen dat u of uw baby daadwerkelijk en bewust benadeeld werd, en gaf u aan dit eigenlijk niet te weten (CGVS, p. 15-16). Bovendien verklaarde u zelf dat u na de geboorte van uw dochter geen enkel initiatief heeft genomen om contact op te nemen met een ziekenhuis, een arts of andere medische diensten om hierover duidelijkheid te verkrijgen of alsnog medische zorgen te vragen (CGVS, p. 16-17). Dit gebrek aan enig initiatief ondermijnt bijkomend uw stelling dat er (moedwillig) geen medische hulp zou zijn geboden. Van iemand die meent dat haar kind noodzakelijke medische zorgen wordt onthouden, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij minstens tracht contact op te nemen met bevoegde medische diensten of om verduidelijking verzoekt. Dat u in deze context aangaf dat u geen medische hulp vroeg omdat u deze toch niet zou krijgen, kan uw nalaten vanzelfsprekend niet verantwoorden

(CGVS, p. 16), in de eerste plaats omdat u in het verleden, zoals hierboven reeds opgemerkt, juist wel steevast geholpen werd.

In aansluiting hierop verklaarde uw man dat hij in Griekenland last had van tandpijn. Aanvankelijk verklaarde hij hierover dat hij hiervoor medische hulp zocht, maar deze niet kreeg (bijkomende vragen M-status Griekenland A.[...]). Later, op het Commissariaat-generaal, verduidelijkte hij dat hij in eerste instantie enkel pijnstillers heeft gekregen (CGVS A.[...], p. 17), hetgeen de weigering om hem medische hulp te verlenen toch wel relativeert. A.[...] ging naar de kliniek van het opvangcentrum en kreeg een afspraak, maar liet vallen dat dit te lang duurde (CGVS A.[...], p. 16-17). Daarom gevraagd of uw man nadien nog zelf naar externe tandartsen zocht om zijn probleem te verhelpen, verklaarde hij van niet. Evenmin bezocht uw man een ziekenhuis in verband met zijn klachten, aangezien men enkel op afspraak behandeld zou worden (CGVS A.[...], p. 16-18). Dat hij niet onmiddellijk werd geholpen, houdt dus verband met het feit dat consultaties in Griekenland, zoals ook in andere EU-lidstaten, in de regel na afspraak verlopen, een werkwijze die eveneens geldt voor Griekse staatsburgers. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat hem medische zorg werd geweigerd of ontoegankelijk gemaakt, maar wel dat de beschikbare hulp niet verder werd opgevolgd of benut.

Op basis van jullie verklaringen maken jullie niet aannemelijk dat jullie in het verleden geen of onvoldoende toegang hadden tot medische zorg waardoor, mede gelet op de hierboven geciteerde informatie over de werking van de gezondheidszorg in Griekenland, evenmin aannemelijk is dat jullie bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot de Griekse gezondheidszorg. Bijgevolg, en gelet op het feit dat jullie zich niet beroepen op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jullie niet hebben aangetoond dat jullie, in geval van terugkeer naar Griekenland, zullen worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U verklaarde nog dat Griekenland onveilig is: jullie werden slecht behandeld door de Grieken en er zijn ook veel drugsgebruikers en dronken mensen op straat. Uw echtgenoot verwees ook naar racisme, al erkende hij dat niet iedereen racistisch was (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS A.[...], p. 10, p. 17).

In dit verband hebben jullie niet aannemelijk gemaakt dat jullie voor de door jullie aangehaalde (veiligheids)problemen in Griekenland – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.
Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming in de EU-lidstaat waar hij reeds bescherming geniet. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in dit land, hetgeen jullie niet gedaan hebben.

Betreffende het algemeen door uw echtgenoot aangehaalde racisme in Griekenland kan opgemerkt worden dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd kunnen worden met discriminatie, racisme of xenofobie. Dit leidt echter niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van u niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan u bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. U brengt geen andere elementen bij die hier anders over doen denken.

U verklaarde weliswaar dat, als men naar de politie gaat om klacht in te dienen, men niet aan jullie kant staat (CGVS, p. 16). Deze blote bewering overtuigt moeilijk. Ter illustratie gaf u weliswaar het voorbeeld dat u tijdens de bevalling racistisch bejegend werd door de betrokken dokter en dat hij u op uw dijbeen sloeg (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 7). Uw man verklaarde dat hij het gedrag van deze dokter meldde bij andere ziekenhuismedewerkers en dat zij nadien de politie opgeroepen hadden (CGVS A.[...], p. 16-17). De politie heeft deze dokter nadien meegenomen, aangezien dit klaarblijkelijk ook bij andere vrouwen gebeurd was. Uit deze verklaringen blijkt dan ook wel degelijk dat de klacht ernstig werd genomen en dat hierop passend werd gereageerd. Bijgevolg kan uit dit relaas niet worden afgeleid dat er geen bescherming of adequate reactie mogelijk was bij vermeend wangedrag van Grieken.

Daarnaast blijkt uit jullie verklaringen nergens dat jullie de beweerde uitbuiting van uw echtgenoot door zijn werkgever bij enige bevoegde instantie zouden hebben gemeld (CGVS, p. 13; CGVS A.[...], p. 12-13). Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen.

Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat jullie niet alle redelijkerwijze van jullie te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat jullie aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor jullie de enige overgebleven uitweg was. Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

Betreffende jullie verklaringen over de onderwijsmogelijkheden van jullie kinderen in Griekenland (CGVSvragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10; CGVS A.[...], p. 17) kan herhaald worden dat uw oudste zoon ten tijde van jullie aankomst in België nog geen twee jaar oud was en dus niet schoolplichtig was. Nergens uit jullie verklaringen kan blijken dat jullie, behalve dan in het opvangcentrum, pogingen zouden hebben ondernomen om jullie anderhalf jaar oude zoon in Griekenland in het onderwijs in te schrijven. Op basis van de door jullie aangehaalde elementen kan dan ook niet worden vastgesteld dat uw kinderen bij een terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zouden hebben tot onderwijs, hoewel hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden impliceert dat jullie een gelijkwaardige toegang hebben tot onderwijs mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw nationaliteit, afkomst en familiesituatie wordt niet getwijfeld. De documenten over Gaza hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet. Over de vaccinatie van uw dochter – u legde in dit verband een Belgisch vaccinatiebewijs neer – werd hierboven reeds gesproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard." Derhalve is ook uw verzoek niet-ontvankelijk.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en nationaliteit en uw Griekse verblijfsvergunning wordt immers in deze beslissing niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Het eerste middel wordt afgeleid uit de schending van:
- „Artikel 1, D van het Internationaal verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951;
- „Artikel 57 / 1, §1er van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
Het derde kind van de verzoekers, L. S. is op […] januari 2026 in België geboren.
Het kind staat op de bijlage 16 van haar moeder M. S. geregistreerd. Het kind sluit zich bijgevolg aan bij het verzoek om internationale bescherming ingediend door haar moeder (stuk 19) op grond van artikel 57/1 van de wet van 15 december 1980: […]
Het lijkt onbetwistbaar dat L. S. deel uitmaakt van het verzoek om bescherming van haar ouders. De asielinstanties moeten dus de persoonlijke situatie van het kind eveneens onderzoeken en bevestigen of er een nood bestaat aan internationale bescherming.
In hoofdorde dient er vastgesteld te worden dat het kind de Belgische nationaliteit bezit. Het kind geboren in België dat geen andere nationaliteit bezit wordt inderdaad van rechtswege de Belgische nationaliteit toegekend krachtens artikel 10 van het Wetboek Nationaliteit.

De tegenpartij beschouwt Immers de Palestijnse vluchtelingen als staatloos. Dit is onbetwist het geval van de ouders, en dus ook dit van het kind.
In ondergeschikte orde, zou Uw Raad van een andere mening zijn wat de nationaliteit van het kind betreft, dient nog de nood aan bescherming in hoofd van het kind eveneens te worden onderzocht en haar de vluchtelingenstatus toegekend te worden.
Het blijkt inderdaad uit artikel 1, D van het Internationaal verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 dat de UNRWA-vluchtelingen die niet meer van de bijstand van het VN-agentschap mochten genieten, ambtshalve de vluchtelingenstatus dienen toegekend te worden: […]".

Het tweede middel wordt afgeleid uit de schending van:
"- Artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), op zichzelf beschouwd of gelezen in samenhang met artikel 14 van dat Verdrag;
- De artikelen 48, 48/2 tot 48/8, 48/9S4 en 57 / 6, S3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
-En de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekers omschrijven het juridisch kader.
Verzoekers beschrijven uitgebreid de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. De beschikbare informatie toont volgens verzoekers aan dat Griekenland aanzienlijke problemen kent op het vlak van het verkrijgen en vernieuwen van essentiële en verblijfsdocumenten; toegang tot sociale zekerheid en sociale bijstandsuitkeringen; toegang tot huisvesting; toegang tot de arbeidsmarkt; toegang tot gezondheidszorg; toegang tot tolkendiensten of taallessen; en toegang tot juridisch bijstand en hulp.
"*In casu verloopt de verblijfsvergunning van de verzoeker op 21 januari 2026*."

"*In casu beschikken de verzoekers niet over een AMKA-nummer. Zelfs als hij er één zou hebben, quod non, heeft de verzoeker Griekenland verlaten, waardoor zijn AMKA-nummer hoogstwaarschijnlijk gedeactiveerd werd. Bij een eventuele terugkeer naar Griekenland zal hij dit nummer niet kunnen heractiveren, aangezien hij noch een officiële verblijfplaats noch een arbeidscontract heeft. Bijgevolg zal de verzoeker, bij een terugkeer naar Griekenland en in de afwezigheid van een actief AMKA-nummer, de toegang tot werk, sociale zekerheid, gezondheidszorg en huisvesting, om slechts enkele voorbeelden te noemen, worden ontzegd. Meer nog, zelfs indien hij alle mogelijke inspanningen zou leveren om zijn AMKA-nummer te activeren, zou hij vastlopen in de vicieuze bureaucratische cirkel van het Griekse systeem, dat een actief AMKA-nummer vereist om een arbeidsovereenkomst te sluiten, terwijl een arbeidsovereenkomst noodzakelijk is om het AMKA-nummer te activeren*."

Verzoekers omschrijven hun bijzondere kwetsbaarheid.
"*Mevr. S. was zwanger toen zijn in Griekenland aankwam, en heeft een heel moeilijke bevalling beleefd waar zij het slachtoffer was van een agressie door haar dokter. Bovendien vestigt de verzoekster de aandacht van de Raad op het feit dat zij zwanger van haar derde kind was tijdens haar persoonlijk onderhoud (NPO M., p. 10). Mevr. is op 9 januari 2026 bevallen van L. S., die als pasgeboren kind als uiterst kwetsbaar verzoekster moet beschouwd worden.*
Dhr. S. beleeft bovendien een aantal psychische problemen wegens de psychologische last sinds zijn vertrek vanuit de Gazastrook. Door zijn beperkt schoolonderwijs kan hij amper lezen en schrijven wat voor bijkomende zorgen zorgde. Een oude hersenschudding heeft eveneens zijn capaciteiten verder beperkt (NPO A.[...], p. 2)."

Verzoekers gaan in op de ervaringen in Griekenland. "*De familie heeft allerlei stappen in Griekenland ondernomen om zich duurzaam ter plaatse te kunnen vestigen, maar worden uiterst ontmoedigd en teleurgesteld door de moeilijke levensomstandigheden die zij niet verwacht hadden."*

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers landeninformatie (stukken 3 – 18).
Stuk 19 is "*Bijlage 26 van Mevrouw S. met toevoeging van haar laatst kind L.S*."
Als stuk 20 voegen ze de geboorteakte van L. S., 09.01.2026 te Libramont (België).

2.3. Verweerder brengt op 12 mei 2026 een aanvullende nota bij. Verweerder verwijst via URL-linken naar landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Verweerder brengt op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij. Deze bevat de correcte URL-link van een document uit de aanvullende nota van 12 mei 2026.

2.5. Verzoekers leggen ter zitting een aanvullende nota neer met landeninformatie.

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers en hun twee kinderen R. en Z. (uitgezonderd het op […] januari 2026 in België geboren kind L.) internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Zij verkregen er de vluchtelingenstatus op 10 januari 2024 en werden in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 9 januari 2027. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift voorhoudt hebben verzoekers geen ADET die geldig is tot 21 januari 2026 maar tot 9 januari 2027.

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de verleende statussen, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.
Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden de beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;

- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekers betogen in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de (voormalige) Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het

vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers' concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van verzoekers en hun minderjarige kinderen.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat verzoekers in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan hun specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld, alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hun reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan

een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers drie minderjarige kinderen hebben: zoon R. die werd geboren in Gaza, dochter Z. die werd geboren in Griekenland en dochter L. die in januari 2026 werd geboren in België. De eerste twee kinderen hebben blijkens het niet-betwiste feitenrelaas van de bestreden beslissing een verblijfsvergunning in Griekenland; voor dochter L. heeft de Raad slechts kennis van een geboorteattest in België en wordt derhalve aangenomen dat zij geen Griekse verblijfsvergunning heeft.

9.2. Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).
Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:
"*2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*"

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347.

Artikel 20(5) van de Verordening EU 2024/1347 stelt:
"*Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, plaatsen de bevoegde autoriteiten het belang van het kind voorop.*"

Overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 luidt als volgt:
"*Bij de toepassing van deze verordening moet het belang van het kind voorop staan, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. In het kader van de beoordeling van het belang van het kind moeten de autoriteiten van de lidstaten met name terdege rekening houden met het beginsel van eenheid van gezin en met het welzijn en de sociale ontwikkeling, de taalvaardigheden, de veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, naar behoren rekening houdend met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige*."

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de toepassing van de Verordening EU 2024/1347 voorop te staan.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

9.3. De landeninformatie die door beide partijen wordt aangebracht duidt op moeilijkheden bij gebrek van een AMKA.

Inzake de AMKA stellen de bestreden beslissingen:
" *U vermoedde dat u een fiscaal registratienummer (AFM) gekregen had, maar kreeg geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA (CGVS, p. 5, p. 11-12). Uw man legde hierover gelijkaardige verklaringen af (CGVS A.[...], p. 14).*
[…]
De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA), waarover jullie niet beschikt zouden hebben omdat jullie niet probeerden om er één te krijgen (CGVS, p. 12), kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren.
Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie, die, zoals aangehaald, in staat waren om diverse administratieve stappen te zetten, er niet zouden kunnen in slagen om een actieve AMKA te verkrijgen. […]
Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken."

De voorstaande informatie (zoals deze ook blijkt uit de door beide partijen bijgebrachte updates van informatie) is van wezenlijk beland bij de beoordeling en inschatting van de positie van verzoekers, zonder geldige AMKA, als ouders van drie minderjarige kinderen.

De Raad is tevens in de onmogelijkheid om de nationaliteit en verblijfstatus van L., het op 9 januari 2026 in België geboren kind van verzoekers, te bepalen. De Raad kan slechts vaststellen dat er tot op heden geen duidelijkheid is met betrekking tot de nationaliteit/staatloosheid van L., noch met betrekking tot haar verblijfsrechtelijke situatie. Dit betreft een essentieel feitelijk nieuw gegeven dat niet werd onderzocht door de beslissingsautoriteit.

Dit betreffen essentiële elementen die dienen te worden meegenomen in de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming van verzoekers.

9.4. Te dezen dient gewezen te worden op het volgende:

- de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland en met name de bureaucratische moeilijkheden waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd om een AMKA te verkrijgen en/of te (her)activeren, rekening houdend met de nieuwe AMKA-verordening,

- het feit dat verzoekers ouders zijn van drie minderjarige kinderen, waarvan het jongste ongeveer acht maanden oud is, hetgeen op zich een bijzondere kwetsbaarheid inhoudt,

- de administratieve obstakels waarmee verzoekers zullen worden geconfronteerd, zoals de lange wachtperiode bij het verlengen van de Griekse verblijfsdocumenten en het gebrek aan toegang tot hun rechten en voordelen als statushouder, zoals deze voortvloeien uit de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU, met name de toegang tot reguliere gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, huisvesting en sociale voorzieningen, zonder een geldig verblijfsdocument,

- het gegeven dat er geen duidelijkheid is met betrekking tot de nationaliteit/staatloosheid van L., noch met betrekking tot de verblijfsrechtelijke situatie.

Gelet op de voorgaande elementen acht de Raad een verder en gedegen onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen aangewezen.

10. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 januari 2026 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS